

помислимъ, че въ това глухо старопланинско кжт-че ние сме свързани безъ никакви жици съ всички градове на свѣта.

— Сега съмъ въ София. Стоя си въ кжщи, а по радио-апарата слушамъ хора въ голѣмата църква св. Александъръ Невски; чувамъ хубавата проповѣдь на свещеника и камбанитѣ, които известяватъ, че започва молебена за народния празникъ. Наближава обѣдъ. По нашето Родно радио се разнасятъ звуци отъ народни пѣсни, следъ малко прокѣнтява гласа на виденъ писателъ, който държи речъ за българската литература; следъ него говори единъ професоръ по медицина, който разказва, какъ трѣбва да се предпазваме отъ заболявания. И всичко това е и приятно и полезно.

Тая вечеръ сме на гости у приятелско семейство. Иматъ хубаво радио. Времето е тихо и спокойно. Можемъ да очакваме чисти вълни. Апаратътъ е отворенъ. Всички четатъ програмата и очакватъ съ напрегнато внимание. Ето чува се вече. Известяватъ отъ Римъ, че ще говори папата за братството между народитѣ. Започва. Чува се по отдѣлно всѣка дума. Где е София, где е Римъ! А како ясно се чува! Папата говори на латински. Единъ отъ гоститѣ знае езика и разказва съдържанието на речта.

Иде музика отъ Стокхолмъ. Следъ 10 минути говори въ френското народно събрание министъръ-председателътъ Даладие; чуватъ се и ржкоплѣсканията на народнитѣ представители. Следъ половинъ часъ — струненъ оркестъръ въ Букурещъ или операта въ Прага. Часътъ е 11. Радиото съобщава